

Андреа Паладіо. Після утворення проекту у травні 1549 року розпочалося будівництво.

Поверх старого готичного фасаду Базиліки архітектор створив будову з мармуровими колонами, лоджіями і портиками в класичному стилі. Для створення аркад архітектор використовував тричастинні венеціанські вікна. У спорудженні галереї досить виразно позначилися ті риси, які стали характерними для всієї подальшої творчості Палладіо. Усі архітектурні елементи Базиліки у Віченці перевірені Палладіо під кутом відповідності їх стародавніми зразкам: жодна деталь не виходить за межі, встановлені римською архітектурою.

Перебудова Базиліки – дорогий проект, який зайняв значний період часу. Тільки у 1614 році – через 30 років після смерті архітектора – роботи були завершені.

До Базиліки примикає дві вежі. Одна з них, Торре Біссара. З протилежного боку будівлі стоїть інша вежа - Торре Джіроне. Навпроти Базиліки знаходиться ще одна робота А.Палладіо - Лоджія дель Капітано.

У 1994 році Базиліка Паладіана була внесена у список об'єктів Всесвітньої Культурної Спащини ЮНЕСКО. У наш час Базиліка відкрита для відвідування туристами, де проходять різні виставки.

Дослідивши історію побудови Базиліки у Віченці у 1549 році та її значення для всесвітньої архітектури, можемо виявити характерні риси та методи, які застосовував архітектор та особливості будівлі. Палладіо надав будівлі серйозної величності і в той же час доступний, відкритий характер громадської споруди, тим самим з'єднавши і розвинувши дві архітектурні якості, які до того зустрічалися або окремо, або в строгих ордерних фасадах палаццо, або в більш інтимних лоджіях їх внутрішніх дворів.

1) Прохоров А.М. // Большая советская энциклопедия: [в 28 т.] / под ред. Прохоров А.М. — 3-е изд. — Москва: Советская энциклопедия, 1969.

2) Иконников А.В. Художественный язык архитектуры М.: Искусство, 1985 г., ил
3) Всеобщая история архитектуры. Том 5. Архитектура Западной Европы XV – XVI вв. Эпоха Возрождения / ред – Маркузон В.Ф., Габричевский А. Г., Каплун А.И и др., Москва, Стройиздат. 1967.

ЗВ'ЯЗОК ПАЛЛАДІАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ ІЛЬ РЕДЕНТОРЕ З ДАВНЬОГРЕЦЬКИМ ПАРФЕНОНОМ

Гатіна Г.М.

Науковий керівник – Коровкіна Г.А., ст. викладач

У даній статті розглянуто церкву під назвою Іль Реденторе, побудовану по кресленням величного архітектора свого часу Андреа Пал-

ладію. А саме її зв'язок із давньогрецьким храмом Парфенон, що розташований в афінському Акрополі.

Обидва храми мають багату історію та спільні архітектурні особливості, які розглянемо у майбутній доповіді.

Вивчаючи творчість Палладіо, не можна не помітити, що його стиль - це строгий класицизм. Проте у своєму фасаді він використав різноманітні оздоблення, які надали будівлі більшої урочистості. Особливо цікаві колони. Центральний фасад церкви абсолютно строгий та симетричний.

Парфенон, виконаний у стилі високої класики, вражає своєю симетрією та величністю. Храм з усіх боків оточений перистилем - колонадою, яка має по 8 колон на фасадах і по 17 з боків. Догори діаметр колони звужується. На кожній колоні виточено по двадцять каннелюр. Зверху храм був покритий черепичним дахом.

Обидва храми розташовані на широкій основі і мають сходинки, що неодмінно символізують піднесення людини до Бога та вищих сил, поступове сходження віруючих.

Як і Парфенон, церкву Іль Реденторе було побудовано з білого, схожого на мрамур Істрійського вапняку, який, вбираючи в себе сонячне світло, набуває дивовижного відтінку. Майстер стверджував: «З усіх кольорів жоден з них не підходить так для храму, як білий, - завдяки чистоті, нагадує про життя, угодним Богу».

На фасаді Іль Реденторе центральний трикутний фронтон нависає над нижнім, більшим, це нагадує фасад іншого творіння Палладіо, а також є доказом того, що архітектор має свій стиль.

Безумовно, не може залишитися непоміченим сам інтер'єр храму Іль Реденторе - біла ліпнина, сірий мрамур і увінчаний куполом центральний неф створюють відчуття величі і одночасно гармонії. Внутрішній простір церкви дуже «повітряний» і світлий. Високі колони підтримують склепінчасту стелю та портики з тонким різьбленням. У простоті внутрішнього оформлення і криється урочистість.

Храм Іль Реденторе було зведено на честь Христа Спасителя після епідемії чуми, що прийшла у Венецію в 1574 році і унесла чимало життів.

Стосовно давньогрецького храму Парфенон, він був збудований на ім'я Афін Паллади у 447-438 рр. до н.е. архітектором Каллікратом по проекту Іктина. Створення храму було органічною частиною політики Писистрата з облаштування та розвитку Афін.

Андреа Палладіо мав власний погляд на побудову креслення споруди. Незважаючи на думки сенату, ним було спроектовано церкву,

яка в плані виглядала прямокутною, що також нагадує афінський Парфенон.

Архітектор мав власний почерк, за яким з легкістю можна впізнати його будівлі. Церкви, збудовані Палладіо, відрізняються суворим фасадом і єдністю стилю, як зсередини, так і зовні. Висота храмів зодчого завжди становить $\frac{4}{5}$ від їх ширини, а ширина центральної частини - $\frac{5}{6}$ від загальної висоти. Таке пропорційне відношення робить будівлю візуально вище, а також вважається «геометричною досконалістю».

При детальному аналізі цієї теми робимо висновок, що церква Іль Реденторе великого майстра Андреа Палладіо має чимало спільного з давньогрецьким храмом Парфенон в афінському Акрополі. Їх об'єднує символічність, що робить ці храми ще більш величними та знаковими в історії людства. Обидві споруди мають багату спадщину і неодмінно не можуть бути забутими людством. Це дійсно важливі пам'ятки архітектури, які ми маємо охороняти та подовжувати пам'ять про них.

АРКА ТИТА У РИМІ

Королюк Є.В.

Науковий керівник – Коровкіна Г.А., ст. викладач

Проблема даного дослідження актуальна у наші часи, тому що на хвилях піднесення громадської активності, національної самосвідомості і посилення громадського інтересу до історії та культурних традицій тема тріумфальної арки знову знаходить актуальність.

Тріумфальні арки стали найактуальнішим зразком архітектурної композиції зі застосуванням ордерної системи. Арка Тита споруджена на честь перемоги імператора Тита над Іудеєю. Євреї, яких привезли до Риму поклали початок єврейській діаспорі в Італії.

81 рік – дата спорудження арки. Тит вже був мертвий - будівництво взяв на себе Домініціан (брат Тита). Архітектурний монумент є основоположником подальшого проектування тріумфальних арок. Місце знаходження арки Тита – Священна дорога у Римі. Матеріал виготовлення – мармур. Під час будівництва висота складала 20 м. На стінах всередині прольоту знаходяться рельєфи зі зображеннями імператора Тита та його війська. Арка була постаментом для скульптурної групи – учасників історичної події. З обох боків прольоту – по дві коринфські колони, над ними – аттик з присвяченням Титу, далі – статуя імператора на колісниці. В аттику був похований прах Тита. Отже, арка була архітектурною спорудою, постаментом для статуй та меморіальною пам'яткою. Невідомо, коли була знищена скульптурна група